

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapesten, 2009. év március hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A *számviteli fegyelem megsértésének vétsége* miatt *a vádlott* ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 14.Bf.619/2007/4. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A vádlottat a Budakörnyéki Bíróság a 2007. év június hó 6. napján kihirdetett 12.B.768/2004/29. számú ítéletével az ellene folytatólagosan elkövetett számviteli fegyelem megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette egyben megállapította, hogy az eljárás során felmerült 615.720,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott bűnösségének megállapítása és pénzbüntetés kiszabása végett.

A Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. év április hó 1. napján kihirdetett 14.Bf.619/2007/4. számú ítéletével az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett számviteli fegyelem megsértésének vétségében (Btk. 289. § (1) bekezdés a./ és b./ pontja, Btk. 12. § (2) bekezdés).

Ezért öt 200 napi tétel, napi tételenként 1500 Ft, összesen tehát 300 000 ezer Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, az eljárás során, (helyesen az

elsőfokú eljárás során) a bünygyi költségbl 472.400,- forint viselésére a vádlottat kötelezte, míg 143.320,- forintról úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott védője jelentett be írásban is részletesen megindokolt fellebbezést és indítványozta az első fokú ítélet szerint a vádlott felmentését.

A védői álláspont szerint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. Törvény 66.§-a kimondja, hogy a helyi önkormányzat gazdálkodásának végrehajtó szerve a költségvetési szervként működő polgármesteri hivatal.

E rendelkezés szerint a könyvvezetési és beszámolási kötelezettséget előíró normák címzettje a gazdálkodás végrehajtásáért felelős, költségvetési szervként működő és ezen az alapon a számviteli szabályok hatálya alá tartozó polgármesteri hivatal, amelynek a vezetője a jegyző.

Ebből következően a számviteli norma betartásáért is a jegyző a felelős, ez az ő kötelezettsége. Ezért a vádlott felmentése indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.411/2008/1. számú átiratában kifejtette, hogy az első fokú bíróság helytelenül jutott arra a jogi következtetésre, hogy a polgármester büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg. Helytelen az a megállapítás, amely szerint a polgármester az önkormányzati feladatait a képviselőtestület hivatalának közreműködésével látja el, mivel azonban a hivatalt a jegyző vezeti, így a vád tárgyává tett hibákért és hiányosságokért is a jegyző felel.

Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú bíróság ezzel ellentétben helyesen állapította meg, hogy az önkormányzati gazdálkodás szabályszerűségért az Ötv.90.§(1) bekezdése alapján egyértelműen a polgármester a felelős, és ugyancsak az ő felelőssége a számlarend összeállítása és a folyamatos könyvvezetés helyességének fenntartása is. A polgármesteri hivatal ugyanis csak szakmai apparátusként segíti a polgármestert, de ez nem jelenti azt, hogy a polgármester felelőssége is a hivatalt vezető jegyzőre szállna át. Erre figyelemmel indítványozta a másodfokú ítélet helybenhagyását.

A harmadfokú bíróságon tartott nyilvános ülésen a védő az írásban is megindokolt fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a költségvetésért, annak betartásáért és annak szabályos végrehajtásáért is a jegyző a felelős. Hivatkozott arra is, hogy a vádlott terhére a szándékos elkövetést megállapítani nem lehet, így a bűncselekmény elkövetése a terhére nem róható.

Az ügyész a nyilvános ülésen az átiratban kifejtettekkel egyezően a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Megállapította, hogy az irányadó, és minden tekintetben megalapozott tényállás alapján a vádlott felelőssége megállapítható az Ötv. 90.§ (1) bekezdése, valamint a Sztv. 79.§ (5) bekezdése alapján.

A vádlott felszólalásában ártatlanságát hangsúlyozta. Előadta, polgármesterként arra törekedett, hogy betartsa a számviteli törvény előírásait. A hiányosságok

megszüntetése iránt rögtön intézkedett. Az ellenőrző szerv hiányosságot nem tárt fel. Új önkormányzat volt, ezt neki és a jegyzőnek kellett kiépíteni. A 9 éve tartó ügy miatt lemondásra kényszerült, mert nem látta biztosítottak a törvényességet.

A védői fellebbezés nem alapos.

A Be.387.§.(1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első-és másodfokú eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első fokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be. 388.§.(1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

A harmadfokú bíróság a felülvizsgálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság és másodfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályoknak megfelelően, azok betartásával, kellő alapossággal és részletességgel folytatta le.

Az első fokú bíróság a bizonyítási eljárás során a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte.

Az általa megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, kellően felderített, ezért azt a másodfokú bíróság egy nyilvánvaló elírás kijavításával-kiegészítés és helyesbítés nélkül - irányadónak tekintette az eljárása során és a határozatát is arra alapította.

Az ítéletábra megállapította azt is, hogy a másodfokú bíróság indoklási kötelezettségének - a szükséges körben - maradéktalanul eleget tett. Igen körültekintően mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és kellő részletességgel, logikusan adott számot arról, hogy e bizonyítékok közül melyeket, mely részükben és miért fogadott el, illetőleg melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

Beszámolt arról a gondolati folyamatról, amelynek során a logikai következtetés módszerével megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Megindokolta ítéletének egyéb rendelkezéseit is.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint e tényállás alapján a Pest Megyei Bíróság okszerűen és helyesen állapította meg, hogy a vádlott terhére a bűncselekmény elkövetése kétséget kizáróan megállapítható.

Ezzel kapcsolatosan a harmadfokú bíróság a következőkre kíván rámutatni.

Az első fokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezések értelmezése alapján azt a következtetést vonta le, hogy a polgármester a részére megállapított önkormányzati feladatokat csak a képviselő testület hivatalának közreműködésével láthatja el.

A képviselőtestület jogkörébe tartozik ugyanis az önkormányzati döntések és önkormányzati rendeletek megalkotása. Az első fokú bíróság álláspontja szerint azonban a polgármester a döntéshozatal szempontjából csak egy képviselőnek számít a többi képviselő között, így a szabályos működéshez szükséges testületi döntések meghozatalának elmulasztása nem róható a terhére.

Nincs olyan hatalmi jogosítványa ugyanis, amely alapján a személyére hárított feladatok szabályszerű ellátását biztosító intézkedéseket meghozza a képviselőtestulettől függetlenül.

Kifejtette az első fokú bíróság azt is, hogy a polgármesterre háruló feladatokat és hatásköröket a polgármester csak a polgármesteri hivatal közreműködésével tudja ellátni, amelyet azonban a jegyző vezet.

Az első fokú ítéletben rögzítettek szerint ugyanis az Államháztartási törvény 71.§-a (1) bekezdése a következő évre vonatkozó költségvetési koncepció és a költségvetési tervezet elkészítését a jegyző feladataként határozza meg. Hasonlóképpen a jegyző feladata az 54/1996.(IV.12) Korm. Rend. 33.§-a szerint az egyszerűsített mérleg, az egyszerűsített pénzforgalmi jelentés stb. elkészítése is.

A polgármester feladata mindössze ezeknek a jelentéseknek a képviselő testület elé terjesztéséről történő gondoskodás.

Az első fokú bíróság álláspontja szerint tehát döntő tényező, hogy a könyvvézetési, bizonylatolási kötelezettségek teljesítése olyan önkormányzati döntéseket igényel, amelyeket nem a polgármester, hanem csak a képviselő testület hozhat meg

A polgármester ugyanakkor a kifejezetten rá háruló feladatokat a képviselő testület felhatalmazása alapján, de a hivatal útján látja el, amely hivatalt azonban a jegyző vezet. Ekként pedig a jegyző az, aki ezeknek a feladatoknak az ellátására köteles és a szabályszerű könyvvézetésért és bizonylatolásért is felelősséggel tartozik.

Mindezekből pedig az első fokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a vád tárgyává tett feladatok ellátása nem a polgármester, hanem a jegyző által vezetett hivatal feladata, ezért a vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg.

A másodfokon eljáró Pest Megyei Bíróság a felülbírálat során elfogadta az első fokú bíróság azon álláspontját, amely szerint a polgármester a feladatait és a hatásköreit a hivatal közreműködésével látja el, amelyet a jegyző vezet.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban elkülöníthető a polgármesternek a hivatal működéséért való felelőssége.

A számviteli Tv. 79.§ (5) bekezdése ugyanis egyértelműen a költségvetési szerv vezetőjét teszi felelőssé a számlarend összeállításáért és a folyamatos könyvvezetés helyességéért is.

Az Ötv. a testület hivatalát szakmai hivatali apparátusként határozza meg, amelynek feladata a polgármester munkájának és a feladata ellátásának a segítése.

Ezt az apparátust ténylegesen a jegyző vezeti, ez azonban nem jelenti azt, hogy a polgármestert terhelő felelősség is a jegyzőre szállna át.

A jegyző az Ötv. 35.§ (2) bekezdése szerint a polgármester alárendeltje, akivel szemben a munkáltatói jogokat is a polgármester gyakorolja. Ebből következően az irányítási jog is a polgármestert illeti meg a hivatal tekintetében, aki ezt a jegyzőn keresztül gyakorolja.

Az előírások betartása ez esetben elválik az előírások betartásáért való felelősségtől. Míg az első a jegyzőt, addig a második a polgármestert terheli.

Vagyis, önmagában az a tény, hogy a feladatokat nem maga a polgármester végzi el, még nem jelenti azt, hogy mentesülne a jogszabályok által rá telepített felelősség alól.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a polgármester felel a törvényben és más alsóbb rendű jogszabályban előírt - és a vád tárgyát képező - kötelezettségek teljesítéséért.

A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság jogi álláspontját osztotta a következők szerint:

Az önkormányzás a választópolgárok helyi közössége szerint a helyi közügyek intézésére, meghatározott feladatok ellátására, hatáskörök gyakorlására irányuló tevékenység, amely tevékenységet a helyi önkormányzat, mint szervezet látja el.

Az adott településen tehát a választópolgárok közössége a helyi önkormányzás gyakorlására képviselő-testületet és polgármestert választ.

A képviselő-testület pedig - megválasztása után - létrehozza a saját szervezetét - azaz a polgármesteri hivatalt.

A helyi önkormányzati szervezetet tehát a megválasztott képviselő-testület, a megválasztott polgármester, továbbá a képviselő-testület által létrehozott szervek - köztük a polgármesteri hivatal- együtt alkotják.

Az Ötv. 9.§ (1) bekezdése szerint az önkormányzat a jogi személy, míg a képviselőtestület nem tekinthető annak, nincs perbeli jogképessége, ennek folytán perben félként sem vehet részt.

Az Ötv. az önkormányzati feladatköröket és hatásköröket a képviselő testületre telepíti, amely testületet ugyanakkor a polgármester képviseli.

Emellett az is megállapítható, hogy az Ötv. 12.§ (2) bekezdése szerint a polgármester a képviselő-testület elnöke, vezetője is egyben, akinek többek között egyik kiemelt feladata a képviselő-testület szervének, a képviselő-testület hivatalának az irányítása is.

Az Ötv. szerint tehát a képviselő-testület - a polgármester elnökle mellett - irányítási jogkörében dönt arról, hogy a szervei milyen feladatokat végezzenek, és ezek közül az állandó feladatokat a Szervezeti- és Működési Szabályzatban rögzíti.

A képviselő-testület szervei elsősorban a döntés-előkészítésben látnak el szervező-feltáró, ellenőrző és végrehajtási feladatokat. Segítik a képviselő-testületet abban, hogy a képviselő-testületi hatáskörök gyakorlása során megalapozott döntéseket tudjon hozni, ugyanakkor a képviselő-testület utasításai szerint járnak el és a feladatok végrehajtásáról meghatározott időszakonként kötelesek beszámolni.

A hivatal helyzete tehát kettős: feladatait a képviselőtestület határozza meg, ugyanakkor a végrehajtás irányítása is a képviselő testületet illeti.

Mivel a képviselő testület elnöke a polgármester, az Ötv. a polgármester kiemelt feladataként írja elő a hivatal irányítását.

A törvény szerint a polgármester feladata e körben gondoskodni arról, hogy a hivatal rendeltetésszerűen működjön. Kötelessége meggyőződni arról, hogy a testületi határozatok végrehajtása milyen színvonalon történik meg, és kötelessége tájékozódni az ügyintézés általános helyzetéről is.

A hivatal irányításával kapcsolatos polgármesteri feladatok rögzítését különösen fontossá teszi az a tény, hogy a törvény szerint a hivatalt egy külön álló személy, a jegyző vezeti.

A polgármester irányító munkája tehát a hivatali szakapparátus tekintetében nem közvetlenül jelenik meg, hanem a jegyző közreműködésével, és az ő közvetítésén keresztül érvényesül.

Ezek alapján tehát az önkormányzati feladatok ellátására, és az önkormányzat munkájának szervezésére vonatkozó polgármesteri - és az általa képviselt képviselő testületi - utasításokat és elvárásokat konkretizált formában a hivatal operatív vezetője, vagyis a jegyző adja ki a köztisztviselők részére, mivel feljűk a polgármesternek és így a képviselőtestületnek közvetlen utasítási joga nincs.

A fentiekből egyértelműen megállapítható tehát, - szemben a védői érveléssel -, hogy az önkormányzati feladatok címzettje a polgármester által vezetett és képviselt képviselőtestület és nem a jegyző által vezetett polgármesteri hivatal, amely ekként kizárólag végrehajtó szervként kezelendő, még akkor is, ha a törvény lehetőséget biztosít arra, hogy egyes hatásköröket a jegyzőre átruházzanak.

Mivel pedig az önkormányzati feladatok ellátása és szervezése tekintetében az irányítás joga és kötelezettsége is a polgármesteré, így e körben nyilvánvalóan és szükségszerűen a hivatal működését illetően is megállapítható a felelőssége.

Hangsúlyozandó, hogy az Ötv. rendelkezései szerint a felelősség az önkormányzatokra háruló feladatokért a polgármester által vezetett és képviselt képviselő testületet, míg a feladatok konkrét végrehajtásáért, és a hivatal működéséért a polgármester által irányított, de a jegyző által vezetett hivatalt terheli.

Hasonlóképpen kell megítélni a gazdálkodás tekintetében is a polgármester és a jegyző felelősségét.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 90. § (1) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a helyi önkormányzat gazdálkodásának biztonságáért a képviselő-testület, a gazdálkodás szabályszerűségéért a polgármester felelős.

A helyi önkormányzatok gazdálkodása akkor kiegyensúlyozott, ha hosszabb időszak alatt is összhang van a bevételei és a kiadásai között.

A kiegyensúlyozott gazdálkodással kapcsolatos döntések pedig a költségvetési rendeletben összpontosulnak.

A polgármester felelőssége ezzel szemben a **gazdálkodás szabályszerűségére** vonatkozik.

A **szabályszerű** gazdálkodás **biztosítása** alapvetően a polgármesteri hivatal és a jegyző feladata, de annak hangsúlyozása mellett, hogy a hivatal felé - áttételesen - a polgármester irányítása is érvényesül.

Figyelemmel a **védő írásban előterjesztett érveire**, a harmadfokú bíróság a következőket **tartja fontosnak** leszögezni.

Az államháztartásról alkotott 1992. évi XXXVIII. Törvény 5. § -a szerint a helyi önkormányzat költségvetése és a helyi kisebbségi önkormányzatok költségvetése az államháztartás helyi szintje.

A törvény 7. § (1) bekezdésében rögzíti, hogy az államháztartás egyes alrendszerében a gazdálkodást éves költségvetés alapján kell folytatni, és ez a költségvetési gazdálkodás a 12.§ (2) bekezdése szerint a bevételi előirányzatok

teljesítésének kötelezettségét és a kiadási előirányzatok felhasználásának jogosultságát foglalja magában. Az önkormányzatok költségvetése az államháztartás része, ahhoz teljes pénzforgalmával kapcsolódik. Az önkormányzati költségvetés az állami költségvetéstől elkülönül, ahhoz az állami támogatásokkal és más költségvetési kapcsolatokkal kötődik.

Az önkormányzat tehát költségvetési szerv, amelyet azonban nem szabad összekeverni az Áht 87.§ (1) bekezdésében, illetve a 88.§ (1) bekezdésében írt költségvetési szervvel, amelyet az önkormányzat a társadalmi közös szükségletek kielégítésére, az alapító okiratban meghatározott állami feladatokat alaptevékenységként, - nem haszonszerzés céljából - folytató szervként hoz létre.

Ugyancsak meg kell különböztetni a fenti szervektől a polgármesteri hivatalt is, amely a 217/1998.(XII.30.) Korm. rendelet 12.§ (2) bekezdés a pontja szerint ugyancsak költségvetési szervként működik, mégpedig oly módon, hogy a költségvetési keretet a képviselőtestület bocsátja a rendelkezésére és a hivatal e pénzből - a képviselőtestület irányítása mellett - látja el a konkrét helyi feladatokat.

A védő írásbeli beadványában (4. pont) a fentebb másodikként említett és az önkormányzat által létrehozható költségvetési szervekre, illetve az ezen szervekre vonatkozó szabályokra hivatkozik, amelyek azonban nem azonosak az önkormányzatra, mint költségvetési szervre vonatkozó szabályokkal.

Ugyancsak nem helytálló a védői beadványban (5. pont)az Áht. 66. §-ra történő hivatkozás sem, mivel ez a szabály a kisebbségi önkormányzatra illetve a megyei önkormányzati hivatalra vonatkozik.

Nem értett egyet a harmadfokú bíróság azzal a védői érveléssel sem, amely szerint a számviteli normák betartásáért a jegyző a felelős.

Erre vonatkozóan a harmadfokú bíróság álláspontja a következő:

Az államháztartási törvény alapelveként rögzíti a 12.§ (1) bekezdésében, hogy az államháztartás alrendszereiben minden pénzmozgásról el kell számolni, vagyis az államháztartás alrendszereinek minden költségvetési bevétele és költségvetési kiadása költségvetésük részét képezi.

Az Ötv. 83. §-a lehetővé teszi, hogy a helyi önkormányzat az államháztartási mérlegrendszerre és a költségvetési szervek számvitelére vonatkozó előírások figyelembevételével önállóan alakítsa ki a pénzügyi és számviteli rendszerét.

Ennek a felhatalmazásnak, és az önkormányzat e téren fennálló önállóságának azonban a korlátját képezi az 54/1996. (IV. 12.) Korm. rendelet, amely a költségvetés alapján gazdálkodó szervek beszámolási és könyvvezetési kötelezettségéről szól. Emellett további korlátot képeznek a számviteli törvényben foglalt egyes rendelkezések is.

Az 54/1996. (IV. 12.) Korm. rendelet 4.§ (3-) bekezdése szerint a költségvetés alapján gazdálkodó szervnek szakmai feladatai és sajátosságai figyelembevételével kell kialakítania és írásban szabályoznia a számviteli politikáját.

A (4) bekezdés írja elő, hogy a számviteli politika keretében el kell készíteni: többek között

- a) az eszközök és a források leltározási és leltárkészítési szabályzatát,
- b) az eszközök és források értékelésének szabályozását
- c) a rendszeresen végzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás tekintetében az önköltségszámítás rendjére vonatkozó belső szabályzatot,
- d) a pénzkezelési szabályzatot stb.

A másodfokú eljárásban irányadónak tekintett tényállás helyesen tartalmazza, hogy a vádlott által vezetett polgármesteri hivatal a számviteli politika kidolgozására irányuló jogszabályi kötelezettségének 1997. év óta nem tett eleget.

Mivel pedig a Korm. Rend. 4.§ (9) bekezdése szerint a számviteli politika főbb irányainak meghatározásáért, az elkészítésért és az elkészült számviteli politika szövegének jóváhagyásáért, annak végrehajtásáért a költségvetés alapján gazdálkodó szerv vezetője (alapok felett rendelkező kijelölt személy) felelős, megállapítható, hogy jelen esetben ez a személy a vádlott, mint polgármester volt.

Hasonló megállapítások tehetőek a számlarend kialakításával kapcsolatosan is.

Az 54/1996. (IV. 12.) Korm. rendelet 37. § (1) bekezdése előírja, hogy a költségvetés alapján gazdálkodó szerv a költségvetési szervek számlakerete alapján számlarendet köteles készíteni és a könyvviteli számlák további tagolásával, vagy a könyvviteli számlákhoz kapcsolódó analitikus nyilvántartások vezetésével köteles gondoskodni arról, hogy a költségvetési beszámoló adatait a valóságnak megfelelően, áttekinthetően alátámassza.

A Számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény 79. § (1) bekezdése szerint pedig a kettős könyvvitelt vezető gazdálkodó szerv az egységes számlakeret előírásainak figyelembevételével olyan számlarendet köteles készíteni, amely szerinti könyvvezetés e törvényben előírt beszámoló készítését maradéktalanul biztosítja.

A számlarendnek tartalmaznia kell

- a) minden alkalmazásra kijelölt számla számjelét és megnevezését,
- b) a számla tartalmát, ha az a számla megnevezéséből egyértelműen nem következik,
- c) a főkönyvi számla és az analitikus nyilvántartás kapcsolatát.

Az analitikus nyilvántartással kapcsolatosan ugyanezen szakasz követelményként támasztja, hogy annak szoros kapcsolatban kell lennie a főkönyvi könyveléssel, és

a kettő között az érték-adatok számszerű egyeztetésének lehetőségét is biztosítani kell.

Mindezen rendelkezések, előírások betartásáért pedig az Sztv. 79.§ (5) bekezdése szerint a költségvetés alapján gazdálkodó szerv vezetője a felelős.

Kétségtelen, hogy az Áht. 70. és 71.§-ainak rendelkezése szerint a következő évre vonatkozó költségvetési koncepció elkészítése a jegyző feladata.

A költségvetés és annak végrehajtása, illetve a gazdálkodás során alkalmazandó számviteli rendszer azonban nem azonos fogalmak.

Az ÁHT. 83. §-a szerint a helyi önkormányzat az államháztartási mérlegrendszerre és a költségvetési szervek számvitelére vonatkozó előírások figyelembevételével önállóan alakítja ki pénzügyi, számviteli rendszerét.

A számviteli szabályok célja az Sztv. szerint annak biztosítása, hogy a törvény hatálya alá tartozó szervek jövedelemtermelő képességéről, vagyonának alakulásáról, pénzügyi helyzetéről és jövőbeli terveiről, hiteles, megbízható, valós képet lehessen kapni.

A jegyzőt tehát kétségtelenül terheli a költségvetési koncepció elkészítése és előterjesztése, azonban az 54/1996. (IV.12) Korm. rend. 33.§-ban írt azon kötelezettség, amely az egyszerűsített mérleg és pénzforgalmi jelentés stb. elkészítését írja elő, csak meghatározott önkormányzati hivatalok jegyzőjére vonatkozik, amely önkormányzatok közé P. községe nem sorolható..

E tekintetben tehát téves a védői érvelés és téves az első fokú bíróság álláspontja is.

Nem értett egyet a harmadfokú bíróság a védői beadvány 5. pontjában írt érveléssel sem.

Az államháztartásról szóló 1992. évi 38. Tv. 66.§-a ugyanis a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény megalkotása után a helyi kisebbségi önkormányzatok gazdálkodásának feltételeit rendezte ennek a szakasznak a beiktatásával, így ez a szabály sem vonatkoztatható P. község, illetve a község önkormányzati hivatalára.

Nem elhanyagolható tény ugyanakkor, hogy az önkormányzati SZMSZ.64.§ i./ pontja a jegyző feladataként előírja, hogy minden olyan jogszabályi változásról, amely az önkormányzatot érinti jelzéssel, tájékoztatással köteles élni a képviselőtestület illetve a polgármester felé.

Ennek a kötelezettségének P. község jegyzője a számviteli politika, a hozzájuk kapcsolódó szabályzatok megalkotása, a számlarend stb. tekintetében kétségkívül nem tett eleget.

Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a gazdálkodással kapcsolatos szabályszerű működésért a polgármestert terheli a felelősség akkor is, ha a jegyző, az SZMSZ-ben írt kötelezettségét esetleg elmulasztotta.

Ez a törvényi szabályozás ugyanis legfeljebb annak megállapításához elegendő, hogy a gazdálkodás tekintetben a polgármester, a jegyző és a képviselőtestület felelőssége találkozik, némiképp összefonódik.

Ez azonban nem mentesíti a polgármestert a jogszabály által a gazdálkodás szabályszerűségére vonatkozóan egyértelműen rá ruházott felelősség viselése alól, legfeljebb a felelősségének mértékét csökkenti, amely azonban jelen ügyben mindössze büntetés kiszabási kérdésként jelentkezik, és abban körben értékelhető.

Helyesen döntött tehát a másodfokú bíróság, amikor azt a jogi következtetést vont le, hogy a vádlott, mint polgármester, mint a képviselő testület elnöke és egyben a hivatal irányítója is, felelősséggel tartozik azért, mert a jogszabály által a gazdálkodással, a számvittel kapcsolatosan előírt rendeletek, szabályzatok megalkotása elmaradt, ennek következtében pedig az önkormányzat gazdálkodása átláthatatlanná, ellenőrizhetetlenné és követhetetlenné vált.

A cselekmény büntetőjogi minősítése törvényes és helyes, teljes körű a bűnösségi körülmények felsorolása is.

Megállapítható azonban, hogy a büntetés kiszabásakor az enyhítő szakasz felhívására és alkalmazására tévesen került sor, hiszen a vádlott számára kedvezőbb ma hatályos rendelkezések szerint a másodfokú bíróság által kiszabott büntetéshez enyhítő szakasz alkalmazására nincs szükség.

A kiszabott büntetés arányos, igazodik a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyához és megfelelően szolgálja a generális prevenció érvényesülését is.

Végezetül megállapítható, hogy a másodfokú bíróság a járulékos kérdések tekintetében is törvényesen határozott.

Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.396.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

Budapest, 2009. év március hó 18. napján

Dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén s.k.
előadó bíró

. Székely Ákos s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. év április hó 1. napján kihirdetett 14.Bf.619/2007/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.174/2008/5. számú végzése folytán 2009. év március hó 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2009. év március hó 18. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő